

JAUME BARTUMEU
President Progressistes-SDP

No ens enganyem

La crisi deixa en evidència la nostra feblesa

Quan hi ha foc a casa, la urgència és cridar els bombers i no pas preocupar-se dels danys que podrien derivar-se en els nostres mobles i pertinences pel desvesall de centenars de litres d'aigua emprats per apagar un foc que ens hauria deixat sense casa, o potser sense vida.

A hores d'ara, hom no sap quant de temps durarà la crisi sanitària ni si la represa de l'activitat econòmica que arribi a continuació serà suficient per eixugar tots els deutes compromesos.

No cal enganyar-se, el moment no permet pas gaire optimisme.

Aquesta crisi ha deixat en evidència –no solament a Andorra– la feblesa del nostre sistema sanitari, des de la insuficiència del nombre de llits a la unitat de cures intensives i dels efectius assistencials de salut fins a la incapacitat de distribuir màscares o caretes i de fer els tests preventius en nombre suficient.

Per això és també urgent restablir la confiança.

I per restablir-la també serà molt important refer enteses i unitats. Quan els reptes són més transcendents, més necessària és la unitat bàsica de la pròpia societat. Una societat dividida no ajuda a construir un projecte de futur. I com més gran és l'ambició, més socialment acceptada ha de ser.

Perquè com deia John Maynard Keynes, “la dificultat que hem d'encarar no és pas desenvolupar noves idees, sinó deixar les velles darrere nostre.”

Recordem que encara no fa pas

gaires setmanes els capdavanters del govern liberal-conservador només tenien dues consignes: reducció dels dèficits i retallades en la despesa pública.

I constatem que els populistes que no toquen de peus a terra –i que només pensen en les pròximes eleccions– ja es freguen les mans convençuts que els fets els donen la raó: al capdavant, creuen que el deute públic no es retornarà mai. Presenten doncs propostes de prestacions econòmiques i socials que volen vendre com a molt generoses i assenyalen, amb posat seriós, que es tindrà un sistema de salut molt preparat. Asseguren també, cal vetllar pel

És urgent restablir la confiança, i per això serà important refer enteses i unitats

sembrat electoral, que tot es farà mantenint alhora una funció pública pletòrica i, tot plegat, sense augmentar la fiscalitat.

La realitat és, dissortadament, menys “meravellosa”.

Angel Gurria, secretari general de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament econòmic (OCDE) escrivia a *Le Monde* el 31 de març que “(...) molt abans de l'esclat de la pandèmia l'economia mundial ja havia deixat aparèixer cert nombre de vulnerabilitats, les quals ara podem accentuar amb la frenada de l'activitat (...)”

I també que als països de

l'OCDE, “més d'un terç de les famílies estan al llinar de la inseguretats financera, el que significa que podrien precipitar-se en la pobresa si es veuen sense ingressos durant tres mesos. I quan la crisi sanitària estigui darrere nostre, la gent haurà d'encarar la crisi d'ocupació que apareixerà.”

A Andorra tenim –i tindrem– exactament la mateixa preocupant situació. En una Tribuna publicada al *Diari d'Andorra* el dia 30 de març vaig exposar la nostra preocupació per la crisi econòmica.

En la mateixa línia vull insistir en la necessitat de pensar altrament, de repensar, l'ordre de prioritats de la política econòmica, que ha de ser un instrument al servei d'un projecte comú de país.

Una adopció coordinada i compartida de mesures de reactivació tindria uns resultats molt més positius que accions desordenades i incoherents que floreixen aquests dies en la propaganda preelectoral d'alguns i en els somnis galàctics d'il·luminatsangoixats.

Les circumstàncies excepcionals requereixen uns comportaments exemplars.

Només el reforçament de l'esperit de solidaritat i la convicció de compartir un mateix objectiu permetran a Andorra superar aquesta crisi.

Vivim moments complicats. Res serà ni fàcil ni ràpid. Però precisament per això ara s'han de refer enteses i unitats.

Aquesta entesa està per fer. Ara no hi és.